

Nr 67.

Av herrar **Carlström** och **Fast**, om pension åt sergeanten Carl Oskar Ragnar.

Vid 1924 års riksdag väckte undertecknad motion nr 17 i Andra kammaren, vari, på angivna skäl, yrkades, »att riksdagen måtte medgiva sergeanten i kungl. Smålands husarregemente Carl Oskar Ragnar, vid erhållet avsked, pension å allmänna indragningsstaten i likhet med den som tillfaller sergeant på stat».

Vid ifrågavarande motions behandling i bankoutskottet, uttalade nämnda utskott i sitt betänkande nr 26 bl. annat följande:

»Då Ragnar under mer än 30 års tid varit i krigstjänst och alltsedan år 1908 med bästa vitsord fullgjort åligganden, vilka, såvitt handlingarna i ärendet utvisa, i fråga om ansvar och krav på fackinsikter torde kunna jämföras med dem, som tillhöra underofficer på stat, vill det synas utskottet, som om vissa billighetsskäl talade för beredande åt Ragnar efter avskedstagande ur tjänsten av någon pension utöver det underhåll, som författningen må komma att tillerkännas honom från Vadstena krigsmanshuskassa. Vid det förhållande, att Ragnar, såsom av den förestående redogörelsen framgår, medgivit rätt att kvarstå i sin tjänst till och med den 18 september 1926 och då frågan, huruvida Ragnar på grund av sin tjänstgöring som hovslagarunderofficer bör tillerkännas pension eller understöd av statsmedel, synes böra upptagas först i samband med hans avskedstagande, har utskottet emellertid ansett sig sakna anledning att nu ingå på en närmare prövning av detta spörsmål.

Utskottet får sålunda hemställa, att förevarande motion II:17 icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda.»

Riksdagen biföll denna utskottets hemställan.

Då sergeant Ragnar nu, enligt bif. bil. 1, detta år måste avgå från tjänsten, anse vi oss böra ånyo upptaga hans pensionsfråga och med hänvisning till vår 1924 avlåtna motion och den redogörelse, som förekommer i bankutskottets ovannämnda betänkande, hemställa vi sålunda,

att riksdagen måtte medgiva sergeanten i kungl. Smålands husarregemente Carl Oskar Ragnar, vid er-

hållet avsked, pension å allmänna indragningsstaten i likhet med den som tillfaller sergeant på stat.

Stockholm den 20 jan. 1926.

Oscar Carlström.

Erik Fast.

I motionens syfte instämmer

Anton Svensson.

Högsjöhult.

Avskrift.

Bil. 1.

Sergeanten i kungl. Smålands husarregemente Carl Oskar Ragnar, född den 18 september 1873, äger jämlikt D. s. den 9 mars 1923 icke rätt att kvarstå i tjänst längre än den 18 september innevarande år, och måste alltså sistnämnda dag avgå. År 1921 till Kungl. Maj:t ingiven underdånig ansökan om pension för Ragnar vid avskedstagandet likamed sergeant på stat blev jämlikt D. s. den 11 november 1921 avslagen. Såvida hans pensionsfråga icke genom enskild motion kan ordnas, nödgas sålunda Ragnar, efter det nödtvungna avskedstagandet i höst, åtnöja sig med det obetydliga understöd, som kommer att tillerkännas honom från Vadstena krigsmanshuskassa. Då Ragnar under hela sin mer än 30-åriga tjänstetid skött sina krävande och för regementet betydelsefulla åligganden såsom hovslagare- underofficer och uppbördsman av ett förråd av ansevärt värde sedan år 1908 samt såsom lärare i praktiskt hovbeslag sedan år 1913 på ett i allo berömvärdt sätt, vill jag anbefalla en eventuell motion om en god lösning av Ragnars pensionsfråga till det allra bästa.

Eksjö den 15 januari 1926.

Gilbert Hamilton,

chef för kungl. Smålands husarregemente.

Bil. 2.

Åldersbetyg.

Att sergeant Karl Oskar Ragnar från K. 4 är född den $\frac{18}{9}$ år 1873 (sjuttiotre) i Askeryds församling i Jönköpings län, betygar Eksjö Stadsförsamling i Jönköpings län den $\frac{16}{1}$ år 1926.

John Stahle,
komminister.

Bil. 3.

Utdrag ur militärt straffregister

rörande sergeanten (furiren av 1 klass) vid kungl. Smålands husarregemente, Ragnar, Carl Oskar. *Ostraffad*. Rätt utdraget intygar: Eksjö den 15 januari 1926.

Gustaf Blix,
skvadronschef.